

Arrest

nr. 201 783 van 27 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MANZANZA MANZOA
Selliers de Moranvilleaan 84
1082 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 oktober 2017 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. MANZANZA MANZOA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Keniaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 29 mei 1983 te Mombasa, Kenia. U bent moslim, uw vader behoort tot de Bajuni etnie en uw moeder tot de Nubian etnie. U bent opgegroeid bij uw grootmoeder in Mombasa waar u naar de 'primary' school ging.

Vervolgens ging u vier jaar op internaat in het westen van Kenia. Op uw achttiende begon u studies journalistiek in Nairobi. In deze periode trok u in bij uw tante. Na drie jaar, in 2006, behaalde u uw diploma 'journalistiek'. U begon hierna te werken voor een bedrijf in Nairobi. U leerde in die periode uw partner kennen. Jullie kregen samen twee kinderen. Nadat uw contract in Nairobi afliep, keerde u terug naar Mombasa, meer bepaald naar Bombolulu, waar uw moeder woonde. In Mombasa kon u aan de slag gaan voor het Ministerie van Toerisme. Uw neef, met wie u een goede band had, en met wie samen was opgegroeid, werd in 2012 opgepakt aan de Somalische grens. Samen met enkele andere wilden hij naar Somalië gaan om zich bij Al Shabaab aan te sluiten. Hij ontkende dit en werd uiteindelijk vrijgelaten door de Keniaanse autoriteiten. Uw neef hernam zijn leven, trok opnieuw in bij zijn echtgenote en begon terug te werken als nachtwaker. Op 10 mei 2014 kwam uw oudste zus, die als ranger werkte voor de 'Kenya Wildlife Service' in Malindi, om bij een schietincident. Dit incident werd nooit opgehelderd. Nog geen week na het overlijden van uw zus verdween uw neef opnieuw. Jullie waren ongerust, gingen naar de politie en zochten in verschillende ziekenhuizen. Van uw neef was echter geen spoor te vinden. In februari 2015 kreeg u plots telefoon van een Somalisch nummer. Uw neef vertelde u dat hij in Somalië was en hij wou weten hoe het met zijn familie ging. Het gesprek duurde niet lang en u kreeg amper de kans om iets te zeggen. In maart 2015 belde hij u een tweede keer op. Hij zei dit maal dat hij op een missie zou gaan en dat u voor zijn kind moest zorgen indien er iets zou gebeuren. In april 2015 vond een grote Al Shabaab aanval plaats op de universiteit van Garissa. Uw familie dacht dat uw neef hierbij betrokken was. Jullie hoorden niets meer van hem. Op 15 juni 2015 vielen elf Al Shabaab leden een militaire basis aan in Lamu County, bij Mpeketoni. Al deze leden kwamen hierbij om het leven. De volgende dag kreeg u telefoon van een onbekende man uit Somalië. Hij vertelde u dat uw neef was omgekomen bij de aanval in Lamu County. U lichtte uw familie in en samen gingen jullie naar de politie. Ze raadden u aan om naar Mpeketoni te gaan om het lichaam van uw neef te identificeren. Op 18 juni 2015 trok u samen met enkele familieleden naar deze plaats. De volgende dag konden jullie het lichaam zien van uw neef. Na de identificatie wilden jullie de bus terug naar Mombasa nemen. U werd een tweede maal gecontacteerd door een lid van Al Shabaab. Hij liet weten dat hij wist dat u het lichaam van uw neef had gezien en vroeg of u het geïdentificeerd had. De politie raadde u aan om uw telefoonnummer te behouden opdat zij een onderzoek konden doen. In de maanden nadien werd u verschillende keren gecontacteerd door verschillende Somalische nummers. Men bedreigde u en zei dat het beter was als u zich bij hen zou aansluiten. Via berichten werd u ook duidelijk gemaakt dat u moest stoppen met werken voor de regering. In december 2015 nam u het besluit om naar Nairobi te gaan. U kon er werken in een winkel van een dichte vriend van de familie. In Nairobi begon u ook te dansen in een dansgroep die vlakbij de winkel was gelegen. Ook in Nairobi bleef Al Shabaab u bestoken met berichten en telefoonoproepen. In juli had uw dansgroep een optreden gepland in Frankrijk. Op die manier werd er een visum geregeld voor u en de andere leden van de dansgroep. Op 2 juli 2016 vertrok u uit Kenia. Via Turkije belandde u in Lyon. U nam deel aan een dansfestival en was van plan om nadien terug naar Kenia te keren. Via uw moeder vernam u dat Al Shabaab bleef bellen naar het nummer van uw gsm. U besloot uiteindelijk niet meer terug te keren naar Kenia maar kwam naar België waar een tante en een nicht van u wonen. U trok bij uw tante in en vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 2 augustus 2016.

U legt volgende documenten neer: een krantenartikel uit een Franse krant om aan te tonen dat u heeft deelgenomen aan het dansfestival van Chambéry in 2016, uw originele paspoort, waarin onder meer het visum voor Frankrijk staat, de overlijdensaktes van uw grootvader en uw grootmoeder, uw eigen geboorteakte, de geboorteakte van uw vader, de geboorteakte van uw neef en de overlijdensakte van uw zus. Op uw 21 augustus 2017 bezorgde uw advocate nog volgende documenten: enkele foto's van u, uw neef en andere familieleden, een krantenartikel uit de 'Weekend Star', dd.4-5 juli 2015, een krantenartikel uit 'Star (Kenya)' uit 2012 en een artikel uit de 'Amisom Daily Media Monitoring', dd. 28 februari 2012. Deze laatste artikels vermelden telkens de naam van uw neef en linken hem aan Al Shabaab in Somalië.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart tijdens het gehoor voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat u niet naar Kenia kan terugkeren omdat u de terreurgroep Al Shabaab vreest nadat uw neef, die lid was van Al Shabaab, was omgekomen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 11 augustus 2017, p.7).

Vooreerst kunnen vragen gesteld worden bij uw onwetendheid over de motieven van uw neef om zich aan te sluiten bij Al Shabaab, alsook over zijn rol en verblijfplaatsen tijdens zijn periode bij Al Shabaab.

Aangezien u tijdens het gehoor voor het CGVS meerdere malen herhaalt dat u een erg goede band met uw neef had, omdat jullie samen waren opgegroeid, kan immers verwacht worden dat u meer inzicht zou kunnen bieden in de beweerdte motieven van uw neef om Al Shabaab te vervoegen. Des te meer omdat uw neef in Kenia is opgegroeid en steeds gewoond heeft, en niet in Somalië, de thuisbasis van Al Shabaab. In dit laatste opzicht kan logischerwijze verwacht worden dat u meer informatie zou kunnen geven over de context waarin uw neef zich tot het gedachtegoed van Al Shabaab bekeerd zou hebben. Het is vreemd dat u niet meer informatie kan verstrekken over de omstandigheden waarin uw neef zich zou bekeerd hebben tot het gedachtegoed van Al Shabaab in het licht van uw bewering dat u erg close zou zijn met uw neef. Zo verklaart u meermaals tijdens het gehoor dat jullie een erg goede band hadden, dat hij u zelfs vaak kwam opzoeken in Nairobi, toen u hier verbleef, en tot slot dat jullie erg veel met elkaar praatten (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en p.12). Wanneer u echter gevraagd wordt op welke manier uw neef bij Al Shabaab is beland, antwoordt u dat u en uw familie het niet weten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U haalt enkel aan dat zijn gedrag veranderde, vooral na zijn huwelijk in 2012, en dat er enkele mannen met baarden aanwezig waren tijdens zijn huwelijk (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd wie die mannen dan waren, kan u enkel de naam A.D. laten vallen, een bekend prediker die lokale jongeren zou hebben aangezet om naar Somalië te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.11; zie landeninformatie, administratief dossier). U verklaart verder dat hij na zijn huwelijk een eerste poging heeft ondernomen om samen met enkele anderen naar Somalië te gaan, maar dat hij aan de grens gevat en neergeschoten werd door de Keniaanse veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Nadien zou hij vrijgelaten zijn, zou hij zijn leven hervat hebben en zouden jullie opnieuw veel contact met elkaar hebben gehad, aldus uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12). Toch slaagt u er ondanks jullie beweerdte gesprekken niet in een goed beeld te schetsen in welke omstandigheden uw neef zich plots aangetrokken begon te voelen tot Al Shabaab. U komt niet verder dan te stellen dat hij erg discreet was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Na het overlijden van uw zus in 2014 zou uw neef dan plots verdwenen zijn. Niemand wist waar hij naartoe was getrokken, aldus uw verklaringen, tot u op een bepaald moment – in 2015 – een telefoon van uw neef kreeg uit Somalië (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U verklaart dat hij u belde om te vragen hoe het met zijn familie ging (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U voegt eraan toe dat u hem vele vragen stelde tijdens dat eerste telefoongesprek en dat u hem probeerde om te praten (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd waarom hij u contacteerde, en bijvoorbeeld niet zijn echtgenote, antwoordt u dat zij geen gsm had (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Wanneer u echter vragen gesteld worden over de verblijfplaats van uw neef, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd naar zijn rol binnen Al Shabaab, antwoordt u opnieuw dat u het niet weet en dat hij er niets over vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd wat hij dan vertelde tijdens dat eerste telefoongesprek, antwoordt u dat hij gewoon wilde weten hoe het met zijn familie ging (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Het is echter vreemd te noemen dat u hoegenaamd niets kan vertellen over zijn verblijfplaatsen als lid van Al Shabaab, noch over zijn rol binnen deze groepering, ondanks de beweerdte telefoons van uw neef naar u. **Uit bovenstaande vaststellingen kan afgeleid worden dat er ernstige vragen gesteld kunnen worden bij de beweerdte dichte band die u met uw neef zou hebben gehad. U kan immers weinig tot niets vertellen over (de omstandigheden van) de bekering van uw neef tot het gedachtegoed van Al Shabaab ondanks de beweerdte veelvuldige contacten en gesprekken die u met hem zou hebben gehad. Ook over zijn rol en verblijfplaatsen als lid van Al Shabaab weet u niets te vertellen hoewel hij u volgens uw verklaringen enkele malen gebeld zou hebben gedurende zijn periode als Al Shabaab lid in Somalië. Aangezien vragen gesteld kunnen worden bij de beweerdte dichte en nauwe band van u met uw neef, kan ook eveneens uw bewering in twijfel worden getrokken dat hij net u gecontacteerd zou hebben als lid van Al Shabaab en dat hij uw contactgegevens zou hebben doorgegeven aan andere leden van Al Shabaab.**

U beweert immers tijdens het gehoor voor het CGVS dat u gecontacteerd werd door een onbekend persoon – lid van Al Shabaab volgens uw verklaringen – nadat uw neef was omgekomen bij een aanval van Al Shabaab leden op een militaire basis in Lamu County in Kenia (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart dat uw neef uw telefoonnummer zou hebben doorgegeven in het geval hem iets zou overkomen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). **Aangezien uw beweerdte dichte en nauwe band met uw neef in twijfel wordt getrokken – zoals hierboven aangehaald –, kunnen ook ernstige vragen gesteld worden bij uw bewering dat uw neef uw contactgegevens zou hebben doorgegeven aan andere leden van Al Shabaab.** Omdat uw persoonlijke vrees tot vervolging hieruit volgt, kunnen ook vragen gesteld worden bij deze door u aangehaalde vrees.

*U haalt immers aan dat u na het overlijden van uw neef talloze keren door leden van Al Shabaab werd opgebeld waarbij u bedreigd werd, aangemaand werd om uw job op te geven bij de Keniaanse overheid en aangedrongen werd om zich aan te sluiten bij Al Shabaab (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). Behalve het argument dat er vragen gesteld kunnen worden bij het feit dat uw neef uw telefoonnummer zou hebben doorgegeven aan Al Shabaab, dienen eveneens volgende bedenkingen hierbij geformuleerd te worden. Zo heeft u geen idee wie u belde, noch kan u precies aangeven hoe vaak u gecontacteerd werd door Al Shabaab. U verklaart dat u de eerste maal door Al Shabaab werd gecontacteerd op 16 juni 2015, een dag na de dood van uw neef (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Gevraagd of u nadien door steeds dezelfde persoon gecontacteerd werd, antwoordt u dat u denkt van niet, maar dat het steeds andere nummers waren (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd wat de Al Shabaab leden dan van u wilde, haalt u aan dat ze steeds wisten waar u was, dat ze wilden dat u zich volledig bedekte, dat u zou stoppen te werken voor de overheid, en dat ze wilden dat u zich bij hen zou aansluiten (zie gehoorverslag CGVS, p.18). U voegt eraan toe dat u telkens naar de politie van Mombasa ging om aangifte doen, en dat de politie u aanraadde om uw nummer niet te veranderen (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd waarom net u werd geviseerd, en niet uw andere familieleden door Al Shabaab, verklaart u dat uw neef enkel uw telefoonnummer had gegeven (zie gehoorverslag CGVS, p.18). U verklaart dat u zelfs bleef gecontacteerd worden nadat u naar Nairobi was verhuisd eind 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Telkens als u telefoon van Al Shabaab kreeg, zou u aangifte zijn gaan doen bij de politie in Mombasa, maar uiteindelijk zouden deze politiediensten verder niets voor u gedaan hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.18-19). Gevraagd hoe de Al Shabaab leden telkens wisten waar u zich bevond, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.19). **Vooreerst kan opgemerkt worden dat uw verklaringen over de telefoontjes en bedreigingen van Al Shabaab leden louter gebaseerd zijn op boude verklaringen van uw persoon. U kan dit op geen enkele manier staven. U verklaart dat u telkens aangifte deed bij de politie van Mombasa, maar u kan hier geen enkel begin van materieel bewijs van voorleggen.** U verklaart verder dat u lid was van een dansgroep in Nairobi en dat u op die manier de kans kreeg om het land te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.18-19). U heeft het land samen met uw dansgroep, met een visum voor Frankrijk, verlaten op 2 juli 2016. Hieruit kan afgeleid worden dat u gedurende meer dan een jaar op regelmatige basis gecontacteerd zou zijn door leden van Al Shabaab waarbij u voortdurend bedreigd werd en waarbij u onder meer gevraagd werd zich aan te sluiten bij Al Shabaab. Het is bijgevolg vreemd dat u niet meer info kan verschaffen over de vermeende telefoontjes en berichten van Al Shabaab. Ten tweede is het erg vreemd te noemen dat u gedurende een jaar bedreigd zou zijn geweest, dat Al Shabaab op de hoogte was van waar u zich bevond, maar dat u anderzijds uw leven gewoon kon voortzetten zonder enige problemen te kennen met welke leden van Al Shabaab dan ook. U geeft zelf aan dat u eind 2015 Mombasa zou hebben verlaten om naar Nairobi te gaan om daar te werken in een winkel en lid te worden van een lokale dansgroep. U kon bijgevolg uw leven zonder problemen voortzetten. Uit uw door u neergelegde paspoort kan bovendien afgeleid worden dat u in de bewuste periode (tussen juni 2015 en juli 2016) meerdere malen naar het buitenland bent gereisd, met name naar Uganda en naar Tanzania, en steeds weer terugkeerde naar Kenia. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u dat dit voor zaken was en dat u voor de winkel van uw moeder was dat u naar het buitenland ging. **Dit alles in acht genomen slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u op regelmatige wijze bedreigd zou zijn geweest door Al Shabaab – na het overlijden van uw neef.** Gedurende het jaar na het overlijden van uw neef in juni 2015, heeft u op geen enkele wijze enige problemen gekend (met leden van Al Shabaab) in Kenia. U kon gewoon uw leven voorzetten, was lid van een dansgroep in Kenia en ging enkele keren zonder problemen naar het buitenland. Niets wijst op mogelijke persoonlijke problemen voor uw persoon na het overlijden van uw neef. Evenmin kan u enig (begin van) bewijs voorleggen van de talloze beweerde telefoontjes en berichten van Al Shabaab leden aan u gericht. **Bijgevolg kan besloten worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde persoonlijke problemen in de nasleep van het overlijden van uw neef.***

Uit bovenstaande vaststellingen kan afgeleid worden dat er twijfels rijzen wat betreft de beweerde nauwe band die u met uw neef zou hebben gehad. Hieruit vloeit voort dat er eveneens getwijfeld kan worden aan uw bewering dat uw neef uw contactgegevens zou hebben doorgegeven aan andere Al Shabaab leden in het geval hem iets zou overkomen. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de talloze dreigtelefoons die u zou hebben ontvangen van Al Shabaab na het overlijden van uw neef. Bovendien weten uw verklaringen over deze beweerde dreigtelefoons en over het jaar na het overlijden van uw neef evenmin te overtuigen in het licht van uw beweerde persoonlijke problemen.

Tot slot kunnen de door u neergelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Zo legt u meerdere geboorte- en overlijdensaktes van familieleden voor om uw familiale band met uw neef aan te tonen (zie administratief dossier). De familieband met uw neef wordt echter niet meteen in twijfel getrokken in deze beslissing. Verder legt u uw Keniaans paspoort voor met daarin onder meer het visum voor Frankrijk. Ook legt u een krantenartikel neer waarin u afgebeeld staat samen met uw dansgroep tijdens een festival in Frankrijk. Uw verblijf in Frankrijk in juli 2016 wordt echter evenmin in twijfel getrokken. Uw advocate bezorgde het CGVS na het gehoor, op 21 augustus 2017, nog enkele andere documenten en foto's. Zo bezorgde uw advocate meerdere foto's waarop u, uw neef en andere familieleden staan op afgebeeld. Zoals gezegd wordt uw familieband met uw neef niet onmiddellijk betwijfeld. Verder werd een krantenartikel opgestuurd, uit de Keniaanse krant 'Weekend Star', dd. 4-5 juli 2015, waarin onder meer uw neef staat op afgebeeld als een van de gezochte Al Shabaab leden (zie administratief dossier). Een ander door u neergelegd artikel, uit Star (Kenya), daterend uit 2012, vermeldt dat uw neef een van negen Al Shabaab strijders was die werden neergeschoten toen ze op weg waren naar Somalië (zie administratief dossier). Tot slot werd nog een artikel bezorgd uit de 'Amisom Daily Media Monitoring', dd. 28 februari 2012, dat eveneens vermeldt dat negen verdachten werden neergeschoten waaronder uw broer in een bos op weg naar Kenia en dat deze zijn moeten verschijnen voor de rechtbank in Kenia (zie administratief dossier). Het feit dat uw neef gepoogd heeft zich aan te sluiten bij Al Shabaab, noch het feit dat hij zich uiteindelijk effectief zou hebben aangesloten bij Al Shabaab in Somalië, wordt in deze beslissing niet onmiddellijk in twijfel getrokken. Wel wordt geen geloof gehecht aan uw beweerde persoonlijke problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid zoals hierboven omstandig werd omschreven.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 2 oktober 2017 een schending aan van "artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivatie van administratieve handelingen *Erreur manifeste d'appréciation*"; "schending van artikel 1, onder a van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van vluchtelingen, Genève, 28 juli 1951, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, M.B., 4 oktober 1953 (hierna "het Verdrag van Genève"); "artikel 1 van het Protocol betreffende de Status van vluchtelingen, New York, 31 januari 1967, goedgekeurd bij de wet van 27 februari 1969, M.B., 3 mei 1969 (hierna, Protocol van 1967); "Artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna het Handvest); "van de artikelen 2, C, 4, 9, 10, 13 en 14 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 April 2004 inzake minimumnormen voor de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen of staatlozen moeten voldoen om in aanmerking komen voor de status van vluchteling of Mensen die om andere redenen, internationale bescherming behoeven, en met betrekking tot de inhoud van deze statuten (hierna, de erkenningsrichtlijn) en richtlijn 2011/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 December 2011 betreffende de normen voor de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen moeten voldoen of Staatlozen ten behoeve van internationale bescherming, een uniforme status voor vluchtelingen of personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en de inhoud van een dergelijke bescherming *herschikking (erkeningsrichtlijn)*"; "De artikelen 37 en 38 van Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 December 2005 betreffende minimumnormen voor de procedure voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus in de lidstaten"; "van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 49, 49/2, 51, lid 2, 57/6, paragraaf 1, 2 en paragraaf 2, en 62 van de wet van 15 December 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"; "van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivatie van administratieve handelingen".

Waar “verweerder stelt dat het twijfelt aan het feit dat de aanvrager en haar neef, F. dichtbij, waren gezien het feit dat tijdens de hoorzitting, ze was niet in staat om uit te leggen hoe haar neef kon worden aangeworven door Al Shabab of wat waren Zijn motivaties”, stelt verzoekster verrast te zijn over deze analyse.

Verzoekster verduidelijkt als volgt:

“Al Shabaab is een terreurgroep die eigenlijk zijn oorsprong in Somalie in 2006 vindt, Sinds haar oprichting woedt deze groep in de Hoorn van Afrika voor meerdere jaren en niet alleen in Somalie; Deze groep valt zowel burgers als het leger met particuliere belangen aan, alsmede openbare belangen; Zij pakken ook boeren, kleine mensen, om haar macht te vergroten en de lokale bevolking als slaaf te gebruiken en het installeren van een wettige regering volgens hen; Dat deze groep is op zoek naar de installatie van de sharia, waar zij regeren ; Dat het niet aarzelt om hele bevolkingen uit te moorden om hun macht te vestigen ; dat deze terreurgroep veel jonge mannen aanwerft door indoctrinatie, zij willen moslims overtuigen en niet-moslims om zich aan hun strijd te integreren ; dat zij ook gedwongen aanwervingen uitvoeren ; dat zij zich richten op een jong publiek ; dat deze groep niet aarzelt om Keniaanse jeugd sinds 2013 aan te werven, een van de uitvoerders van de feiten was een Keniaanse inwoner; Dat de hoofdreden waarom deze groep nu Kenia aanvalt is dat dit land sinds 2011, naast de Verenigde Naties en de OAE, een gewapende strijd tegen de leden van Al Shabaab in Somalië (tentoonstelling 25) is begonnen; Dat bovendien Kenia bijna 500.000 Somalische vluchtelingen die langs de grens heeft verwelkomt, in de kampen van Dadaab wonen; Dat Al Shabaab niet alleen in de grote steden toeslaat, dat zij wenst om controle te hebben in de dorpen; Om enkele aanslagen van Al-SHABAAB in Kenia in de afgelopen jaren op te noemen, is het noodzakelijk om te onthouden dat in 2013, de aanval op 19 juni tegen de winkelcentrum WESTGATE in Nairobi (KENYA) ; Dat er een gijzeling was van 4 dagen waarbij 68 doden en 200 gewonden ten minste vielen; En deze aanslag werd opgeëist door Alshabaab, vergelding voor de Keniaanse militair ingrijpen tegen hen in Somalië; In 2015 viel dezelfde groep de Universiteit van Garissa (Kenia) aan, waarbij honderden gewonden en dode vielen; Dat een van de schutters ook van Keniaanse origine was, F., neef van de aanvrager; Dat deze terreurgroep ook burgers aanvalt, het maakt gebruik van foltering en illegale executies of chantage, dat ze tot slot niet aarzelt om te stelen van de lokale bevolking ter financiering van hun activiteiten; Dat zij nog andere methoden gebruiken om hun macht uit te staven, steniging, amputatie, onthoofding, geseling, gedwongen huwelijken, beperkende gedragscodes voor zowel mannen als vrouwen ; Helaas, moet worden opgemerkt dat sinds 2013 Al SHABAAB heeft zijn werven meer en meer Keniaanse inboorlingen in het noordoosten van het land; Dat net als andere islamitische groeperingen, zij zijn toevlucht tot het beleid van de lone wolf om de lokale bevolking in te lijven ; Inderdaad, gebruiken zij jonge mensen die niet bekend zijn als terroristen door inlichtingendiensten om ze te gebruiken als zelfmoordcommando's om hen naar de voorgrond, als kanonnenvoer te sturen ; Dat onlangs in Kenia, Al Shabaab 26 jongeren, aangeworven heeft nadat ze werden vermist, dat deze jongeren dan hun ouders gebelt hebben om te zeggen dat zij zijn toegetreden tot de islamitische staat (Exhibit 21) genoemd; Dat bovendien andere jonge mensen die hopeloos, werkloos of hoog opgeleid zich tot Al Shabaab toetreden uit protest tegen de Keniaanse Staats beleid ; In een land als het Kenia is het volk bang om zulke feiten te rapporteren uit vrees voor wraak acties tegen hun families ; Ze weten niet hoe, Al Shabaab schadelijk voor hen is, ze verminken, onthoofden, zonder dat de politie iets kan doen;”.

Verzoekster stelt dat ze opgroeide in hetzelfde huis als haar neef, dat ze zich baseert op foto's van in hun huis toen ze klein waren en eenmaal volwassen (Exposities 10-14). Ze stelt dat ze “dichtbij inderdaad, waren omdat hij zijn telefoonnummer had gegeven aan de leden van de Alshabaab en voor zijn aanval, hij ook gebruikt om te bellen hem om te houden van nieuws van zijn familie, evenals die van de grote familie, zijn vrouw gelet Geen telefoon; Hij had geen vaste baan had, zij was degene die hem financieel hielp ;

Dit bewijst dat ze een sterke verbinding had en dat ze een belangrijke plaats in zijn leven had, ook dat hij niet aarzelde om haar herhaaldelijk herinneren dat ze goed voor zijn familie en zijn zoon moest zorgen”.

Verzoekster stelt “dat het waar is dat ze niet weet hoe F. in staat was om toe te treden tot Alshabaab, Hij heeft haar niet verteld dat hij groep geïntegreerd had, noch waar hij was, noch de rol die hij had binnen de terroristische organisatie, hoewel zij hem de vraag gesteld heeft; dat is logisch, gezien het feit dat het een terroristische organisatie is en niet een voetbalclub; dat deze organisatie aanslagen en moorden en andere ernstige feiten pleegt”.

Verzoekster herneemt dat “haar neef zijn houding was veranderd en dat hij discreet was geworden en dat ze geloofde dat hij moest worden beïnvloed door verschillende preken van een Imam A.R., die aanwezig tijdens het huwelijk van was E zijn neef, F.;
Dat deze laatste door de Keniaanse autoriteiten in 2013 na de aanslagen van de WESTGATE-winkelcentrum wordt neer geschoten ;
Dat haar neef voor zijn huwelijk was veranderd en meer was voorbehouden, hij wilde zijn behoor tot de Islam bevestigen door het dragen van een lange baard, evenals kleding die zijn geloof onthullen;
Echter op geen enkel moment sprak hij over zijn lidmaatschap, als het bekend zou zijn zou de aanvrager en haar familie hem hebben aangegeven om hem in leven te houden ;
Dat in geen enkele van de gekende terreur aanvallen, de familieleden van de uitvoerders op de hoogte waren van hun behoren tot te terreur organisatie ;
Dat het enige wat dat ze weet is dat hij Somalië probeerde te bereiken na zijn huwelijk, echter de Keniaanse grenzen werden gadeslagen door politie en grenswacht hem schoot;
Dat in het kader van de werving van terroristen, het is zelden te horen van de mensen die zich bij hen te gieten op hun organisatie, als dat het geval was zou er vooruitgang zijn in de strijd tegen het terrorisme ;
Dat het zeer moeilijk voor zijn neef ook was uit te breiden op wat hij deed in Somalië, omdat ze probeerde om hem te vragen meerdere keren wat hij deed er;
Dat in zulk terroristische organisatie het normaal zou zijn dat de oproepen van hun leden gecontroleerd worden;
Dat het inderdaad mogelijk is dat er andere mensen bij waren wanneer haar neef zulke oproepen maakte ;
Dat het onjuist is om te concluderen dat, omdat de aanvrager niet in staat was informatie los te krijgen van haar neef, zij niet zo close waren ;
Om te voltooien; haar neef, F., pleegde zelfmoord in de aanslag in Nairobi ;
Dat in de meeste gevallen, wanneer jongeren zich aansluiten aan dit soort organisatie, zij zeer weinig informatie aan hun families geven en deze blijven vaak machteloos achter ;
Dat de aanvrager niet in staat was om haar neef te helpen die zeker psychologisch kwetsbaar of suïcidale neigingen had, dat ze niet op tijd kon ingrijpen; Dat inderdaad, zijn huwelijk, alsmede de geboorte van zijn zoon hem niet kon tegen houden om zich zelf van het leven te beroven en andere personen met zich mee te nemen”.

Verzoekster benadrukt dat zij na de dood van haar neef, herhaaldelijk benaderd “werd” door andere leden van Al Shabaab.

Zij betoogt dat “ze bang was en de feiten aan de lokale autoriteiten die haar hebben overtuigd om hetzelfde nummer te behouden om zo aanvullende informatie te verstrekken over deze organisatie ; In feite, zijn de Keniaanse autoriteiten in oorlog met van deze organisatie, gezien het aantal aanslagen in Kenia,”.

Verzoekster stelt dat zij “was gevraagd door deze mensen om zich bij Al shabaab groep te voegen ;
Dat ze niet reageren op hun verzoek, en dat ze was erg bang, dat is normaal; Wanneer we weten hoe deze terroristische organisatie werkt;
Dat ze niet reageerde op hun verzoek, en dat erg bang was, dat is normaal; Wanneer we weten hoe deze terroristische organisatie werkt;
Dat ze geen enkele sympathie hebben voor degenen die zich verzetten tegen hun bereidheid om schade te richten ;
Que d'autre part, la requérante a eu sa soeur qui était policière et qui était assassinée et qu'elle ignore les raisons de son assassinat, mais elle est morte deux semaines avant la disparition de F. (pièce 9);
Que jusqu'à aujourd'hui, elle ignore l'issue de l'enquête menée par la police locale ;
Enfin, d'un côté, la police Kenyane n'a pas été capable de la rassurer sur une quelconque protection de sa personne”.

Verzoekster betoogt dat de Keniaanse politie een beleid voert van repressie van de leden van Al Shabaab, *“die worden uitgevoerd wanneer het hun leden op Keniaanse grondgebied kan en stelt aan de familie van terrorist te worden op informanten”*.

Verzoekster legt uit *“De moeilijkheid voor de aanvrager is dat deze mensen al aangemerkt hadden, aangezien deze terreurgroep het beleid van de lone Wolf, dat wil zeggen leidt, dat de groep niet direct tast dat het zoekt jonge mensen die werklozen die zonder Geschiedenis, zonder achterdocht en die kan worden gebruikt voor het plegen van een aanslag, om te staken zonder verdenking;”*.

Verzoekster stelt dat ze *“om deze reden niet gewaagd heeft om samen te werken met de Keniaanse autoriteiten, want het is moeilijk om van tevoren te weten waar ze een aanslag gaan plegen ; Dat de leden van Al Shabaab discreet zijn over hun lidmaatschap van deze groep en dat zij hun doelstellingen zo gemakkelijk kunnen raken ; Dat ze onlangs een dozijn dorpelingen in juli 2017 onthoofd hebben uit vergelding ; Dat ze in een dozijn politieagenten die hen achtervolgde in een hinderlaag gelokt hebben, hun auto exploderen als gevolg van anti-personeelmijnen (tentoonstelling-22);”*.

Verzoekster stelt dat het normaal is dat ze bang is en terecht denkt dat haar leven kan worden geschaad, gezien ze gekend staat bij Al Shabaab. Verzoekster legt uit dat deze angst slechts sterker werd, nu zij niet de hulp kreeg die zij verwachtte van de autoriteiten.

Verzoekster stelt verder dat zij *“niet, in feite, de materiële bewijzen van haar zoon klappen, en de klacht aan de Keniaanse autoriteiten;”*.

Verzoekster voert aan dat *“de beweringen van de aanvrager gezien de omstandigheden van de zaak meer dan waarschijnlijk, in het bijzonder met betrekking tót het beleid van Al Shabaab gerechtvaardigd zijn ; Dat als zij willen zij haar kunnen ontvoeren op ender welk gewenst moment en dat het zal moeilijk voor haar om te ontsnappen; Dat ze kan worden vermoord, verkracht of onder dwang getrouwd door deze groep; Overwegende dat de aanvrager sinds de aanslagen van juni 2015 in staat is geweest zich te verplaatsen tussen verschillende landen Oeganda en Tanzania, dientengevolge, lijken haar angsten onwaarschijnlijk gegrond; Dat de aanvrager ondanks haar angst voor onderdrukt te worden door de leden van Al Shabaab naar Oeganda en Tanzania reisde, het was in het kader van de handel van haar moeder ; Dat zij erin geslaagd de grenzen van de Kenia voor de twee buurlanden te passeren, het bekend moet zijn dat deze twee landen zijn die grenzen aan de Kenia en dat de meest bewaakte grens door Keniaanse militairen die met Somalië is ; Dat dit was niet het geval voor andere grenzen die moeten worden gezien ; Dat de aanvrager met het oog op haar situatie had besloten zo ver mogelijk te vluchten uit de Kenia, dat ze om deze reden naar Nairobi vertrokken is en een dansgroep geïntegreerd heeft en dat ze dankzij deze dansgroep in staat was om te reizen voor Frankrijk en haar asiolverzoek in België te introduceren ; Dat ze een jaar moest wachten tussen de aanval van haar broer en haar vertrek;”*.

Aangaande het ontbreken van bewijs van de telefoonoproepen door Al Shabaab leden, wijst verzoekster op het volgende:

“Overwegende dat in hoofdstuk II van titel II van de wet van 15 December 1980 betreffende vluchtelingen en personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen waarnaar wordt verwezen moet het onderhavige geval worden geïnterpreteerd overeenkomstig het Europees recht, in het onderhavige geval,

Richtlijnen 2004/83/EG (kwalificatie), kwalificatie van de 2011/95/EG (herschikking) en 2005/85/EG betreffende de procedure voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus ;

Dat zowel de bepalingen van Belgisch recht en de desbetreffende Europese bepalingen moeten worden gelezen in het licht van het Verdrag van Genève, het protocol van New York en de notities, gidsen en andere richtlijnen van het Bureau van de hoge commissaris voor de Verenigde Naties vluchtelingen (hierna het UNHCR) samenhangende;

Overwegende dat het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna het Hof van Justitie) wordt uitdrukkelijk en regelmatig herinnerd aan de volgende woorden: het Verdrag van Genève vormt de hoeksteen van het internationale rechtstelsel ter bescherming van vluchtelingen en dat hebben de bepalingen van de richtlijn betreffende de voorwaarden voor de toekenning van de status van vluchteling en de inhoud ervan goedgekeurd ter ondersteuning van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten voor de toepassing van dit Verdrag op basis van Gemeenschappelijke concepten en criteria

(arrest van 5 September 2012, Y en Z, C 71/11 en C 99/11, punt 47, alsmede de arresten van 2 maart 2010, Salahadin Abdulla e.a., C-175/08, C-176/08, C-178/08 en C-179/08, Jurispr 1-1493, punt 52 , alsmede van 17 juni 2010, Khizerzai, C-31/09, ECR1-5539, punt 37.

De interpretatie van de bepalingen van de richtlijn moet, in het licht van de algemene economie en haar doel, in overeenstemming met het Verdrag van Genève en de andere toepasselijke verdragen waarnaar wordt verwezen in artikel 78, lid 1, VWEU worden uitgevoerd. Deze SIC-interpretatie moet ook worden gedaan, zoals blijkt uit overweging 10 van de richtlijn, overeenkomstig de rechten erkend door het Handvest (zie, in die zin en Salahadin Abdulla e.a., paragrafen 53 en 54;) Khizerzai, supra, punt 38, evenals vanaf 19 December 2012, Abed el Karem el Kott e.a., C-364/11, wijs 43 en van 21 December 2011, N. S. E.A., C-411/10 en C-493/10, kassa 1-13905, 75. (Hof van Justitie, 7 November 2013, X, Y en Z v. P-B, C-199/12 tot en met C-201/12.) 'Richtlijn', Richtlijn 2004/83/EG dient te worden opgevat;

- Overwegende dat de procedure die moet worden toegepast met het oog op de bepaling van de status van vluchteling moet worden begrepen in het licht van de "gids en richtsnoeren inzake de procedures en criteria moeten worden toegepast bij het bepalen van de vluchtelingenstatus" van de UNHCR, waarin de volgende:

« 190. aan herinnerd dat een aanvrager van de vluchtelingenstatus normaal gesproken in een zeer precaire situatie is...

195. in elk geval worden de relevante feiten verstrekt in de eerste plaats door de aanvrager zelf. Het is vervolgens aan de persoon die verantwoordelijk is voor het bepalen van de vluchtelingenstatus (de onderzoeker) te beoordelen van de waarde van het bewijsmateriaal en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoeker.

196. het is een algemeen beginsel van Gemeenschapsrecht dat de bewijslast bij de eiser ligt. Echter vaak gebeurt het dat een kandidaat is niet in staat zijn ter staving van zijn of haar verklaringen van documentaire of andere titels, en de gevallen waarin de aanvrager kan bewijsmateriaal ter staving van al zijn verklaringen zijn veel meer dan de regel de uitzondering. In de meeste gevallen, een persoon die vervolging vlucht komt in de grootste ontbering en zeer vaak heeft zelfs geen persoonlijke papieren. Dus, terwijl de bewijslast op de aanvrager in beginsel is, de taak van de vaststelling en evaluatie van alle relevante feiten wordt uitgevoerd gezamenlijk door de aanvrager en de examiner. In sommige gevallen is het zelfs aan de examiner met alle middelen tot zijn beschikking te verzamelen van het nodige bewijsmateriaal tot staving van de aanvraag. Echter kan zelfs dit onafhankelijke onderzoek niet altijd succesvol en ook kunnen er verklaringen die niet kunnen worden bewezen om te worden toegediend. In dergelijke gevallen als verzoeksters verhaal geloofwaardig willen zijn verschijnt, moet het krijgen het voordeel van de twijfel, tenzij er goede redenen ertegen.

197. moeten de eisen van het bewijsmateriaal niet worden opgevat te strikt, en gezien de moeilijkheden in de situatie waarin de vluchtelingen eiser zich bevindt. [...]

201. heel vaak zal het proces van onderzoek naar de feiten worden afgerond, alleen wanneer het licht is geboekt inzake een hele reeks van omstandigheden. Bepaalde incidenten geïsoleerd uit hun context overweegt kan leiden tot fouten van waardering. Het cumulatieve effect van ervaringen uit het verleden van de aanvrager moet rekening worden gehouden. Indien er geen bijzonder belangrijk incident, is het wellicht een kleine incident dat "de overloop vaartuig heeft gemaakt"; Zelfs indien geen incident kan worden beschouwd als beslissende, de aanvrager "terecht bang" kan worden vanwege een opeenvolging van feiten, beschouwd als een hele [...].

202. gezien het feit dat haar bevindingen over de omstandigheden van de zaak en de persoonlijke indruk maakte door de aanvrager zal leiden de examiner een beslissing te nemen die kunnen worden cruciaal voor de mens, de laatste gelden de Criteria in een geest van rechtvaardigheid en begrip. Natuurlijk, moet de examiner niet worden beïnvloed door persoonlijke overwegingen in zijn oordeel, bijvoorbeeld dat de betrokken persoon niet "verdienen is".

[...]

203. is het mogelijk dat, nadat de aanvrager oprecht getracht heeft om de juistheid van de feiten die hij rapporteert, enkele van zijn uitspraken zijn, echter niet bewezen te zijn duidelijk. Zoals hierboven (punt 196), een vluchteling kan nauwelijks "bewijzen" alle elementen van zijn zaak en, als dat een absolute voorwaarde, allereerst naar de vluchtelingen niet als zodanig zou worden erkend. Het is daarom vaak noodzakelijk dat de eiser het voordeel van de twijfel. (UNHCR, gids en de leidende beginselen op procedures en criteria moeten worden toegepast bij het bepalen van de status van vluchtelingen, Genève, December 2011, pp. 40- 42);

11. [...] Geloofwaardigheid is gevestigd, zolang de aanvrager een samenhangend heeft en aannemelijk, niet-vijandige toepassing met betrekking tot bekende feiten, en die, in elk geval profiteert van een vermoeden van plausibiliteit.

12. de term "voordeel van de twijfel" wordt gebruikt in het kader van de standaard van bewijs met betrekking tot de feitelijke beweringen die door de aanvrager worden ondersteund.

Gezien het feit dat de aanvrager niet in toepassingen voor de vluchtelingenstatus, verplicht is om te bewijzen dat alle feiten vertrouwd op zekere zodanig zijn dat het lichaam besluit volledig tevreden met de juistheid van de feiten wordt ondersteund, kan het normaal Twijfel in de geest van de onderzoeker ten aanzien van de feiten door de verzoeker ingeroepen. Aangezien de controleur is van mening dat het verhaal gemaakt door de aanvrager, in het algemeen, coherent en plausibel, mag twijfel niet ten koste van het verzoek; Hoe duidelijk moet zijn dat de eiser heeft de "voordeel van de twijfel". (UNHCR, opmerking over belasting en standaard van bewijs in vluchteling vorderingen, 16 December 1998 ([Http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/3ae6b3338.pdf](http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/3ae6b3338.pdf)), p. 3:)

Overwegende dat bovendien het Europees Hof voor de rechten van de mens, in de grote kamer, bijeen in een arrest "M.S.S. v. België en Griekenland" van 21 januari 2011 (§ § 232 en 251) dat het teruggeroepen is belangrijk om te "rekening worden gehouden met de specifieke kwetsbaarheid van de aanvrager" Inherent in haar hoedanigheid van een asielzoeker, vanwege haar grote afstanden trekkende pad en de traumatische ervaringen die het stroomopwaarts hebt ervaren. »;

Overwegende dat daarom de rechtbank geen volledige samenhang van asielzoekers vereist, maar integendeel, zij een zekere mate van inconsistentie in de verklaringen en documenten die worden ingediend door de aanvrager, aanvaardt mits dergelijke onzekerheden geen dragen De algemene geloofwaardigheid van zijn verhaal. (EVRM, geval "R.C. v. Zweden" van 9 maart 2010, § 52) Inderdaad, bij verschillende gelegenheden, het Hof heeft erkend dat "..., met het oog op de specifieke situatie in die asiel zoekers zich vaak bevinden, is het vaak nodig om hen het voordeel van de twijfel te verlenen wanneer de geloofwaardigheid van Verklaringen en bewijsstukken. (EVRM, "Geval van Collins en Akaziebie v. Zweden" van 8 maart 2007;) Geval "Matsiukhina et Matsiukhin v. Zweden" van 21 juni 2005; Geval "F.H. v. Zweden" van 20 januari 2009; Geval "N. v. Zweden" van 20 juli 2010);

Overwegende dat voorts dient te worden benadrukt dat uw Raad herinnerde eraan dat ontslaat het gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoeker niet de vraag van het bestaan in zijn hoofd van een angst voor vervolging of een risico Ernstige inbreuk die adequaat kan worden vastgesteld door de elementen van de zaak die worden, bovendien voor sommige gehouden. [...] Teneinde na te gaan van het bestaan van een reden voor angst voor vervolging of een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling, de te verwachten gevolgen van de terugkeer van de aanvrager naar het land waarvan hij of zij onderdaan is, kan worden onderzocht of, indien het kan niet worden bepaald in het land waarin hij of zij zijn gewone verblijfplaats had, rekening houdend met de algemene situatie in de laatste en de omstandigheden eigen aan de zaak van de betrokken persoon. (CEC n ° 45 396 van 24 juni 2010, Pts 7,6 en 7.7);"

Verzoekster betoogt nog een gedetailleerde uitleg te hebben gegeven, zonder tegenstrijdige verklaringen.

Zij herneemt dat ze in staat was om verschillende bewijzen van haar nauwe relatie met haar neef, F. en diens betrokkenheid bij de aanslagen van juni 2015, evenals zijn betrokkenheid in de terroristische organisatie Al Shabaab, aan te tonen. Zij herhaalt dat ze niet in staat was om materieel bewijs van de zoon van haar neef, noch dat van de leden van Al Shabaab te geven.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat "[o]verwegende dat deze zoon opnames meer dan waarschijnlijk zijn, dat inderdaad veel jongeren in dit soort groepscontact van tijd naar andere die hun familie in het land verbleven aangeworven, zonder dat ze veel precisie ;

Dat de families op te hoogte werden gebracht na de zelfmoord aanslagen ;

Of integendeel, wat EI SHABAB betrokkenheid bekend is bij gedwongen aanmelding en wraak tegen de mensen die hen verklikken ;

Dat in dit verband van de aanvrager verklaringen overeen met een werkwijze die goed bekend bij deze groep in Kenia is;"

Gezien de huidige context in Kenia, stelt verzoekster dat zij het recht heeft bang te zijn van deze personen, "niet te vergeten dat het niet altijd als een groep optreden, dat lone wolves kunnen doden". Zij voegt er aan toe dat "op dit moment dorpelingen zonder speciale reden worden gedood en er enkel een overleefd heeft, en dit voor het enige doel van represailles (tentoonstelling 24)".

Verzoekster herneemt dat "haar zuster (tentoonstelling 9), vermoord werdt twee weken voor de aanslagen van juni 2015, van de Universiteit; Dat is het normaal is dat ze in angst leeft voor ook neergeschoten te worden door de Al-Shabaab-groep; Dat de vrees voor vervolging dus inderdaad goed bestaande is en gegrond is bij de aanvrager".

In hoofdorde wordt gevraagd aan verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

“STUK UIT DE KRANT « le dauphiné libéré »

Geboorte certificaat SAUMA, tante aan moeders zijn

Geboorte certificaat Rehan

Geboorte certificaat aanvrager

Geboorte certificaat grootvader aan moeders zijde

Overlijdens certificaat grootmoeder aan moeders zijde

Geboorte certificaat van haar neef

Overlijdens certificaat mevr. Munira

Foto van haar nicht bij hun Orna

Foto van haar nicht in het police commissariat

Foto van haar nicht

Foto van haar nicht die op newsbladen wordt bekendmaken

Amina met haar dochter bij haar Oma huis

Amina met haar nicht bij Oma huis,

Amina nicht met zijn zoon bij haar Oma huis

Artikel van weekend star (Kenyan newsblad)

Artikel van star Kenya

Artikel van AMISOM OP 28/02/2012 (moord van jonge voetballers door Al Shabab in Kenya)

<http://somaliamediamonitoring.org/february-28-2012-daily-monitoring-report>

*Artikel van BBC van 16 /04/2015 over recruterings methodes van El Shabab
[/http://www.bbc.com/news/world-africa-32329518](http://www.bbc.com/news/world-africa-32329518)*

Artikel van 24 mei 2017 van Aljazeera over de moord van politie agenten in Kenya:

<http://www.aljazeera.com/news/2017/05/kenya-police-officers-killed-al-shabab-bomb-attack-170524085550863.html> (chef de police)”.

Ter zitting legt verzoekster “foto’s van haar gsm die nog steeds door onbekende nummers opgebeld wordt” neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart haar land van herkomst te zijn ontvlucht uit vrees voor Al Shabaab, die haar bedreigde nadat haar neef gedood werd (gehoorverslag van het CGVS van 11 augustus 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 7).

2.4.2. De Raad hecht geen geloof aan verzoeksters asielrelaas, nu (i) zij haar beweerde dichte band met haar neef, die tevens lid is van Al Shabaab en centraal staat in haar asielrelaas, niet aannemelijk kan maken (CGVS-verslag, p. 9, p. 12) en bovendien door verzoeksters onwetendheid op zich al wordt ontkend; (ii) verzoekster amper iets kan vertellen over de bekering van haar neef tot het gedachtegoed van Al Shabaab, wat de waarachtigheid van hun beweerde veelvuldige contacten en gesprekken ondergraaft (CGVS-verslag, p. 10, p. 11, p. 12); (iii) verzoekster niet kan uitweiden over zijn verblijfplaats en vermeende rol bij Al Shabaab (CGVS-verslag, p. 13); (iv) het aldus niet geloofwaardig is dat verzoeksters neef verzoekster werkelijk zou gecontacteerd hebben als lid van Al Shabaab, noch dat hij haar contactgegevens zou hebben doorgegeven aan andere leden van Al Shabaab (CGVS-verslag, p. 18); (v) het hoe dan ook niet geloofwaardig is dat verzoekster door Al Shabaab opgebeld en bedreigd werd en evenmin dat gepoogd werd haar te rekruteren (CGVS-verslag, p. 10), nu zij geen idee heeft wie haar opbelde, noch hoe vaak zij gecontacteerd werd (CGVS-verslag, p. 17-18), en het niet aannemelijk is dat verzoekster gedurende een jaar bedreigd zou zijn door Al Shabaab, maar toch in staat was haar leven zonder enig probleem verder te zetten (CGVS-verslag, p. 17, p. 19); (vi) verzoekster geheel niet beantwoordt aan het Al Shabaab profiel nu ze een vrouw is, universitaire studies en journalistiek heeft gevolgd, en danseres was; (vii) verzoeksters vermeende vrees fundamenteel ondergraven wordt aangezien ze gedurende de periode dat zij beweerdelijk bedreigd werd door Al Shabaab meermaals naar het buitenland is gereisd, en telkens terugkeerde naar Kenia (zie verzoeksters paspoort in het administratief dossier, neergelegd door verzoekster).

2.4.3. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift is opgesteld in een onzorgvuldig en soms onbegrijpelijk taalgebruik (onder meer: *“Overwegende dat de Keniaanse politie zijn een beleid van repressie van de leden van Al Shabaab, die worden uitgevoerd wanneer het hun leden op Keniaanse grondgebied kan en stelt aan de familie van terrorist te worden op informanten”*; *“De moeilijkheid voor de aanvrager is dat deze mensen al aangemerkt hadden, aangezien deze terreurgroep het beleid van de Lone Wolf, dat wil zeggen leidt, dat de groep niet direct tast dat het zoekt jonge mensen die werklozen die zonder Geschiedenis, zonder achterdocht en die kan worden gebruikt voor het plegen van een aanslag, om te staken zonder verdenking”*; *“Overwegende dat deze zoon opnames meer dan waarschijnlijk zijn, dat inderdaad veel jongeren in dit soort groepscontact van tijd naar andere die hun familie in het land verbleven aangeworven, zonder dat ze veel precisie”*). De Raad kan enkel ingaan op hetgeen concreet en verstaanbaar gemotiveerd is. Het komt de Raad immers niet toe te speculeren over de mogelijke bedoeling van verzoeksters argumenten.

2.4.4. Waar in het verzoekschrift de algemene situatie in Kenia met betrekking tot Al Shabaab wordt besproken, toont verzoekster hiermee haar persoonlijke problemen niet aan. Verder betoogt zij dat de Keniaanse autoriteiten geen bescherming bieden tegen Al Shabaab, doch legt zij geen bewijzen neer ter staving van deze beweringen. De Raad kan evenmin inzien waarom de Keniaanse overheid er geen belang bij zou hebben alle nuttige informatie en alle netwerken, ook sporadische contacten, in kaart te brengen en de personen die hieraan meewerken niet te beschermen. Waar verzoekster aangaf bij de commissaris-generaal dat zij aangifte deed bij de politie na het ontvangen van de dreigtelefoons, wordt dit niet nader toegelicht, noch kan blijken dat deze onwillig zouden zijn ten opzichte van verzoekster.

2.4.5. In het verzoekschrift wordt betoogd dat haar neef zelfmoord pleegde in de aanslag in Nairobi in 2015 – hoewel zij bij de commissaris-generaal aangaf dat haar neef betrokken was en omgekomen was bij de aanslag in Peketoni, in Lamu op 15 juni 2015 (CGVS-verslag, p. 7) – blijft dit een louter losse bewering. Dat verzoekster hiervan geen stukken kan neerleggen, ondergraaft haar de waarachtigheid van haar beweringen, temeer nu zij wel in staat is verschillende stukken neer te leggen over andere aanslagen in Kenia. Verzoekster toont evenmin aan dat haar neef werd gedood. Haar beweerde problemen met Al Shabaab na en ten gevolge van deze vermeende dood van haar neef, doch verzoekster deze niet kan aantonen, blijven dan ook ongeloofwaardig.

2.4.6. Verzoekster blijft ook in het verzoekschrift bij loutere beweringen en verregaande veronderstellingen, onder meer over de dood van haar zus die mogelijks gelieerd zou kunnen zijn aan de vermeende betrokkenheid van haar neef bij Al Shabaab.

2.4.7. Wat betreft de door verzoekster voorgelegde documenten kan het volgende worden opgemerkt.

De verscheidene geboorte- en overlijdensaktes van familieleden tonen inderdaad aan dat verzoekster een neef had, doch hieruit kan niet blijken dat hij een volger is van Al Shabaab. Evenmin kunnen deze geboorte- en overlijdensaktes aantonen dat verzoekster daadwerkelijk een dichte band had met haar neef - die verzoekster niet kan toelichten -, die ertoe zou geleid hebben dat hij enkel haar contacteerde en haar contactgegevens aan andere Al Shabaab leden had gegeven. Noch dat dit tot gevolg zou hebben dat Al Shabaab familie die een modern leven leiden als verzoekster, zou willen inlijven. De foto's, waarop verzoekster, haar neef en andere familieleden staan op afgebeeld, kunnen verzoeksters nauwe band met haar neef evenmin aantonen.

Verzoeksters Keniaanse paspoort bevestigt verzoeksters identiteit en dat zij Kenia meerdere malen verlaten heeft en een visum voor Frankrijk had. Deze elementen worden niet betwist. Ook legt verzoekster een krantenartikel neer waarin zij afgebeeld staat samen met haar dansgroep tijdens een festival in Frankrijk. Verzoeksters verblijf in Frankrijk in juli 2016 wordt echter evenmin in twijfel getrokken.

Het krantenartikel uit de Keniaanse krant "*Weekend Star*", van 4-5 juli 2015, beeldt verzoeksters neef af als een van de gezochte Al Shabaab leden. Een ander krantenartikel, uit "*Star*" (Kenya) daterend uit 2012, en een artikel uit de "*Amisom Daily Media Monitoring*" van 28 februari 2012 vermelden dat negen verdachte Al Shabaab strijders, waaronder een persoon met dezelfde naam als verzoeksters neef, werden neergeschoten in een bos op weg naar Kenia, dat deze ontkenden bij Al Shabaab te horen en dat ze zijn moeten verschijnen voor de rechtbank in Kenia (zie administratief dossier). Zoals hierboven reeds aangegeven, kunnen deze artikelen niet aantonen dat verzoeksters neef is omgekomen bij de uitvoering van een aanslag, waarna verzoeksters beweerde problemen met Al Shabaab zouden begonnen zijn. Hoe dan ook, indien nog zou worden aangenomen dat verzoeksters neef betrokken was bij Al Shabaab (wat niet is), dan nog zijn er geen redenen waarom verzoekster hierdoor gevisieerd zou worden zoals hierboven omstandig werd omschreven. De door verzoekster neergelegde artikelen kunnen geenszins verzoeksters persoonlijke problemen met Al Shabaab aantonen.

De overige artikelen – een artikel uit de Amisom Daily Monitoring Report "*Death toll of football kids bombed by al Shabaab rises to five*" van 28 februari 2012, een BBC-krantenartikel "*Al-Shabab recruiting in Kenyan towns*" van 16 april 2015, twee artikelen van Al Jazeera "*Kenya: Police officers killed in al-Shabab bomb attack*" van 24 mei 2017 en "*Kenya: Nine beheaded in suspected al-Shabab attack*" van 9 juli 2017, een artikel van Daily Maverick "*Kenya: Nine villagers beheaded in a brutal al-Shabaab attack*" van 10 juli 2017 en de "*Greens/EFA motion for resolution: 'Killing of students in Kenya by Islamic terror group Al-Shabaab'*" – geven weer dat Al Shabaab rekruteert en aanslagen uitvoert in Kenia. Ook deze documenten kunnen geenszins verzoeksters vermeende persoonlijke problemen met Al Shabaab aantonen.

De door verzoekster ter zitting neergelegde foto's van haar gsm tonen slechts aan dat verzoekster werd gebeld door een voor haar onbekend nummer. Hieruit kan bezwaarlijk worden afgeleid dat dit onbekende nummer van een Al Shabaab lid zou zijn.

Aldus kunnen de door verzoekster voorgelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen. Dit klemmt te meer nu een document, slechts één element is bij de beoordeling en minstens kan verwacht worden dat verzoekster coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

2.4.8. Waar het verzoekschrift een schending van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie aanvoert, merkt de Raad op dat artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie een verplichting betreft in hoofde van de instellingen, organen en instanties van de Unie, zodat de schending van dit artikel in onderhavige procedure niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.4.9. Aangaande de aangevoerde schending "*van de artikelen 2, C, 4, 9, 10, 13 en 14 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 April 2004 inzake minimumnormen voor de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen of staatlozen moeten voldoen om in aanmerking komen voor de status van vluchteling of Mensen die om andere redenen, internationale bescherming behoeven, en met betrekking tot de inhoud van deze statuten (hierna, de erkenningsrichtlijn) en richtlijn 2011/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 December 2011 betreffende de normen voor de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen moeten voldoen of Staatlozen ten behoeve van internationale bescherming, een uniforme status voor vluchtelingen of personen die voor subsidiaire*

bescherming in aanmerking komen, en de inhoud van een dergelijke bescherming herschikking (erkenningrichtlijn)” merkt de Raad op dat verzoekster niet de minste toelichting geeft op welke wijze deze artikelen zijn geschonden. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

2.4.10. Ook de aangevoerde schending van “*De artikelen 37 en 38 van Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 December 2005 betreffende minimumnormen voor de procedure voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus in de lidstaten*” wordt niet toegelicht in het verzoekschrift. Daargelaten dat verzoekster in haar middel de oude richtlijn aanvoert (deze werd vervangen door Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming), hebben de aangevoerde artikelen hoe dan ook betrekking op procedures tot intrekking van de vluchtelingenstatus, waarvan *in casu* geen sprake is, zodat de schending ervan in onderhavig geval niet dienstig wordt ingeroepen.

2.4.11. De Raad merkt op dat verzoekster in haar verzoekschrift een louter theoretische uiteenzetting verschaft over verschillende arresten van het Hof van Justitie, arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de procedureregids van het UNHCR maar niet aangeeft op welke wijze deze arresten en “*guidelines*” voor haar concrete zaak dienend zijn.

2.4.12. Verzoekster beperkt zich in het verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kunnen stellen.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Kenia een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken – een krantenartikel “*Face terror as police hunt for Shabaab*” uit de Keniaanse krant *Weekend Star* van 4-5 juli 2015, een krantenartikel uit “*Star*” (Kenya) “*Kenyan Police shot us, Lamu terror suspects claim*” van 27 februari 2012, een artikel uit de Amisom Daily Monitoring Report “*Death toll of football kids bombed by al Shabaab rises to five*” van 28 februari 2012, een BBC-krantenartikel “*Al-Shabab recruiting in Kenyan towns*” van 16 april 2015, twee artikels van Al Jazeera “*Kenya: Police officers killed in al-Shabab bomb attack*” van 24 mei 2017 en “*Kenya: Nine beheaded in suspected al-Shabab attack*” van 9 juli 2017, een artikel van Daily Maverick “*Kenya: Nine villagers beheaded in a brutal al-Shabaab attack*” van 10 juli 2017 en de “*Greens/EFA motion for resolution: ‘Killing of students in Kenya by Islamic terror group Al-Shabaab*” – tonen niet aan dat de mate van willekeurig geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK